

Sygn. akt V U 295/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Romuald Kompanowski

Protokolant: sekr.sądowy Małgorzata Kucińska

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2021 r. w Kaliszu

odwołania M. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 27 stycznia 2021 r. Nr (...)

w sprawie M. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia

Oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 stycznia 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w O. załatwiając wniosek złożony 28 grudnia 2020 r. odmówił M. N. ponownego ustalenia wysokości emerytury wskazując w uzasadnieniu decyzji na brak kontynuowania ubezpieczenia emerytalno – rentowego po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył M. N. domagając się jej zmiany poprzez zobowiązanie organu rentowego do obliczenia świadczenia w oparciu o przepis art. 55 i 55a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołujący powołał się na kontynuowanie w 2011 r. zatrudnienia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił co następuje:

Odwołujący M. N. urodzony (...) w marcu 2011 r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury wskazując, iż istniejący na dzień złożenia wniosku stosunek pracy ulegnie rozwiązaniu 28 kwietnia 2011 r. 29 kwietnia 2011 r. odwołujący przedłożył świadectwo pracy z 28 kwietnia 2011 r. potwierdzające ustanie z dniem 28 kwietnia stosunku pracy odwołującego. Decyzją (...) organ rentowy przyznał odwołującemu prawo do emerytury dla osoby, która osiągnęła powszechny wiek emerytalny, poczynając od 28 kwietnia 2011 r. W lutym 2012 r. odwołujący złożył w organie rentowym zaświadczenie pracodawcy potwierdzające zatrudnienie odwołującego w wymiarze ¼ etatu od 1 sierpnia 2011 r. do nadal oraz świadectwo pracy z 30 grudnia 2011 r. potwierdzające istnienie stosunku pracy odwołującego w okresie 12.05.2011 – 31.12.2011. W aktach emerytalnych odwołującego brak jest jakiegokolwiek dokumentu potwierdzającego zatrudnienie przed 12 maja 2011 r.

/ bezsporne /

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie od decyzji z 27 stycznia 2021 r. nie jest uzasadnione.

W myśl przepisu art. 55 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – zwanej dalej jako ustawa – ubezpieczonemu spełniającemu warunki od emerytury z art. 27 ustawy, którzy kontynuowali ubezpieczenie emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku i wystąpił z wnioskiem o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26 ustawy, jeżeli jest korzystniejsza od obliczonej zgodnie z art. 53 ustawy. Odwołujący z wnioskiem o emeryturę wystąpił po wskazanej wyżej dacie a obliczenie wysokości świadczenia nastąpiło w oparciu o przepis art. 53 ustawy.

Zasadnicze znaczenie dla zastosowania art. 55 ustawy w okolicznościach konkretnego przypadku należy przypisać konieczności legitymowania się przez osobę wymienioną w tym przepisie statusem ubezpieczonego. Z kolei ubezpieczonym jest osoba podlegająca ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, określonym w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, a także osoba, która przed dniem wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS podlegała ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu, z wyłączeniem ubezpieczenia społecznego rolników (art. 4 pkt 13 ustawy). Należy przy tym zaznaczyć, że status ubezpieczonego zachowują także osoby, które przeszły na emeryturę, jeżeli po nabyciu prawa do tego świadczenia nadal podlegały ubezpieczeniom społecznym - obowiązkowo lub dobrowolnie. Jednak, aby możliwe było "wejście" osoby urodzonej przed 1 stycznia 1949 r. do nowego, "kapitałowego", systemu obliczania emerytur, konieczne jest - według ustawodawcy - "kontynuowanie" przez tę osobę pozostawania w ubezpieczeniu i wstrzymanie się z realizacją nabytego prawa do czasu, kiedy nowe reguły zaczną obowiązywać. Innymi słowy, regulację wynikającą z art. 55 ustawy należy traktować jako tę, która - pod ściśle określonymi warunkami - gwarantuje uprawnienie do przeliczenia emerytury przyznanej na podstawie art. 27 tej ustawy, tym wszystkim ubezpieczonym, którzy w dalszym ciągu, po uzyskaniu statusu emeryta, opłacają składki na ubezpieczenia społeczne, przez co pomnażają wartość składek zewidencjonowanych na ich koncie. Warunkiem obliczenia emerytury na zasadach wynikających z art. 26 w związku z art. 55 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest - poza złożeniem pierwszego wniosku o emeryturę tzw. ustawową po 31.12.2008 r., kontynuowanie przez uprawnionego ubezpieczenia społecznego (obowiązkowego lub dobrowolnego) po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, co oznacza w istocie "nierozwiązanie dotychczasowego stosunku pracy". Zawarty w przepisie art. 55 ustawy zwrot "kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe" po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie (art. 27 ustawy emerytalnej) wieku emerytalnego należy odczytywać jako konieczność pozostawania w wymienionych ubezpieczeniach w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, nieskorzystanie z powstałego w tym dniu prawa do emerytury i pozostawanie w ubezpieczeniu po tym dniu (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 20.09.2017 r. w sprawie I UK 339/16 oraz w wyroku z 3.10.2017 r. w sprawie II UK 429/16).

Zwrot "kontynuowanie ubezpieczeń po osiągnięciu wieku" wskazuje na okresowość i ciągłość podlegania ubezpieczeniom, która powinna rozpocząć się co najmniej w dniu osiągnięcia wieku emerytalnego i trwać po tym dniu (por. też wyrok SN z 15 marca 2018 r., I UK 31/17). Dołączona do odwołania karta przebiegu zatrudnienia wskazuje na brak takiej ciągłości. Podjęcie zatrudnienia i tym samym objęcie ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym nastąpiło dopiero 12 maja 2011 r. Odwołujący ani we wniosku o emeryturę z art. 26 ustawy ani w odwołaniu nie wskazał na zachowanie ciągłości w zatrudnieniu po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. Tym samym nie miało miejsca kontynuowanie zatrudnienia po osiągnięciu tego wieku.

Odwołanie zatem jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu o czym sąd orzekł w sentencji wyroku.

SSO Romuald Kompanowski